

NAŠA SLOGA

POUČNI, GOSPODARSKI I POLITIČNI LIST.

"Slogom rastu malo stvari, a nosloga evo polvori" Nr. Post.

Predplata s postarom stoji 2 fl., a seljaku samo 1 fl. za cijelu godinu. Razatertno 1 fl., a seljaku 60 krt. za pol godinu. Izvaz Carterine više poštarina. Sraki pojedini broj stoji 0 nrt. Novci se salju kroz postarsku *Naznačnicu*. Ime, prezime i najbliži Postu valja jasno označiti. Odje ima više predložnjihak, mogu slodgovorno svr predplatiti kroz jednu Naznačnicu, a i List dobitati pod jednim jošlju oslikanom. Kuma List nedjeljo na vremenu, neka to jari odpravnitru u otvorenu pismu, za kojo se neplaća nikakva poštarina, napisat izvan *Recenzije*. Tko List prima i drži, ako je pošten, ga i plaća.

Izlazi svaki 1. i 16. dan mjeseca.

UREDNIĆTVO I ODPRAVNIĆTVO

nalaze se

Vla S. Francesco N. 4, I. piano.

Pisma so salju platjene poštarine. Vesti, dopisi i drugi spisi stampaju se il u cijelosti ili u izradku, naime prama svoje vrednosti i smjerni otoga Listu. Nepotpisani se dopisi neupotrebljuju. Osobna napadanja i čisto sukorome stvari nemalaže mjesto u ovom Listu. Prioblača se pismo tiskaju po 5 novčića; il si smje opotrajanja po što se pogoda oglašak i odpravnitru. Dopisi se nevrataju. Uredničtro i odpravnitru, osim izvaređnih slučajova, nespisuju s nikima drugi, nego putem svoje *Listarnice*.

Pogled po svetu.

U Trstu 15. veljače 1877.

Kod nas u Austriji su stvari tako šarene, da nemogu biti šarenje. Magjari na priliku hooće, da svu vlast k sebi pritegnu. Niemei se tomu otmilju, a Slaveni s kraja gledaju, sto ta dvojica rade, dok država gine i propada. To je naša nutarna politika. Onda, Magjari drže za Turke, Niemei za Pruse, a Slaveni za uboge Kršćane. To je naša vanjska politika.

Niemi nemare ni za naš domaći razvijat, samo da ugode Prusiji, kamo skilje, kao Židovi iz Egipta u Zemlju Obećanu. Tako nisu onomadne mislili dozvoliti ni malen strošak za svjetsku izložbu, što se ima dojdjeće godine otvoriti u Parizu, jer neće ni Prusija na nju. Magjari pak bi se sutra pobili sa svim svetom, pa makar upropastili i sebe i državu, samo da obustave, kad bi to bilo ikad moguće, razvitak slavenskog plemena, od kojeg se toli boje, da pravo neznaš, bi li jih posiljavao, il jim se smijao. Ta jih strah neće minuti, dokle se god neriesi iztreno pitanje il ovako il onako, to jest, dokle god nevide, da su li sasvim propali, il da su barem za nekoje vreme osigurali svoj kukavni obstanak.

Pa dotle će i u državi rogororiti, kao što su ovih danah, gdje je magjarsko ministarstvo izjavilo Caru, da odstuplja, jer da nije uspielo dogovoriti se s našom vladom gledi Banke, u kojoj Magjari naziru još jedini spas svojemu poremećenom novčanom stanju. Ali s druge strane vide i naši, kakvi su Magjari gospodari, da bi uprastili i sebe i nas, pa odlud taj vjekoviti daj-nedaj. Car bio i pristao na taj odstup, ali eno nije se nasaio nitko, da u ovih okolnostih uzme u ruke državno kormilo, pak se ministar Tisza opet dogovara s našim ministri te mladi opet praznu slamu, nebi li što izmislilo. A ene se, da možebit i hoće nesto, jer da su i naši ministri nesto popustljivi odkad se raznio glas, da bi u Ugarskoj mogla lako prihvatiti državne uzele tako zvana konservativna stranka, pak da bi se onda i naše ministarstve sa temelja uključjalo. Jedna ruka pere drugu, a obedvie obraz.

U Češkoj su opet nadveladali narodočajici, te tako, neznamo već po koliki put, odgovori Niemeem, da se češka kraljevinu ne-pokorava nikomu, nego svojemu pravu. Dal-pokorava nikomu, nego svojemu pravu. Dal-malinski sahor bio iznenada odgadjen, a već da za to, što je kanio poslati Caru upravnicu,

te u njoj naglasiti sdržanje s Hrvatskom i poboljšanje stanja Kršćanah u susjednoj Tur-skoj, što su dakako stvari, kojih nećeju radi ni u Beču ni u Pešti. Izbor glasovitoga tamо odpadnika Ljubiše nije bio ovjerovljen.

U Turskoj po turski! Mitad-Pasa, početnik turskog ustava, morade prvi okusiti trpko mu voće, jer je tobože na temelju nekog paragrafa toga ustava bio prognaan iz Turske, pak se sad potuca po Zapadu. Veće, da su krivi njegovu prognaštvu stari Turci, kojim su Mitadove novotarije bile vazda trn u peti, dokle nisu evo izvadili i trn u njega. I tako se eto razplinula turska ustavnost, akoprem se iz Carlgrada poručuje, ako je Mitad i pao, da ustav ipak obstoji. Nitko nemože ni slutiti, što cemo još iz Carlgrada čuti, ako Ruska neiz-triebi ono gnjezdo ujagdajući lahkounost i po-kvarenost. Što se je ikad nastala oku trula i klimajuća prestola, kao što je evo turski. A hoće li to Rusija?

Hoće, to je naše tvrdno osvjeđeće, sumo što čeka dokle je prozvijo Izlokom prvi proljetni vjetar, a to doba nije daleko. Dotle pak gleda zabavili nekako svoje prijatelje i neprijatelje, pak se eno Srbija i Crna Gora na njezin mjeru, kao da mire s Turskom, a Goreakov piše diplomatske Note na evro-pejsku velevlasti, da tobože vidi, što i kako one misle poslije ojalovljene carigradske konferencije koja je Ruskoj dobrahno ruke raz-vezala, ako ju je prividno donekle i osinula.

Sad te velevlasti da se dogovaraju, što da odgovore na to rusko pitanje. Engleska da predlaže, neka se pismeno neodgovori nista nego ustmeno, i to suglasno na jedan te isti način. Vidi se, da Engleska il nije sigurna o tom suglasju, il da neće da se zaplete pismenim odgovorom. U engleskom parlamentu, što se odskora otvorio, diglo se više glasova za Kršćane, a proti Turskoj, pak je možda i to, što drži englesku vladu, da neizadje na svjetlo naročitom izjavom. Rec bi, da ima i tamo ljudi, koji sude, ako se Engleska u Indiji nemisi i na dalje bojati Mohamedovih slijedbenika, da bi bito najpametnije prigušiti im poglavicu u Ca-rigradu, kad pada našme glava, da se i udi okuće na tom gušljom tlocu.

Ruski gjeneral Ignatijev, vraćajući se iz Carigrada u domovinu, pratio je kroz Beč te se tu razgovarati sa nekojim državnicim to stranim to domaćim, a bio je priout i od našeg Cara. Vele, da se osvjeđoće, da u slučaju rata neće Austria biti ni za Rusiju ni proti Rusiji, nego da će našmo gledati, sto se na Izbičku događa. Mi našimo,

da neće tako biti, nego da će Austria do-govorno s Rusijom osvojiti Bosnu i Hercegovinu. U ostalom svetu sve po staru.

Odgovor

Ministra bogoštovja i nastave Dra. Stremayera na Vitezovičev upit.

Gospodin zastupnik Dr. Vitezovič spome-nuo je u najnovijoj proračunskoj razpravi interpelaciju, koju su učinili u jednoj pri-jasnjih sjednicah on i njegovi drugovi radi slavenskih školah u Istri i na kvarnerskih Otočićih.

Cast mi je u ime vlade na tu interpe-laciju odgovoriti:

Pitanje I. Je li ministar nastave voljan pripoznati kao valjane svjedočbe onih mla-dieša iz Istre i kvarnerskih Otočića, koji su svoje nauke na gimnazijah sa hrvatskim na-stavnim jezikom i imenito na gimnaziji riecke-koj svršili i tu svjedočbu zrebski zadobili, ili koju imaju zadobili, dok bude postoja-sadašnji školski red?

Odgovor: Izpit zrelosti nije obični gim-nazialni izpit, on ima biljež državnoga izpita i na njih naključuju se znamenti uslovi, radi toga mora se sa svimi svjedočbami zrelosti, koje podani austrijski u drugih zemljah za-dobiju, jednako postupati, i nije ministarstvu dopušeno odlučivati, da li se one pripoznaju u prilog inozemskih zavoda. S toga nisam u stanju svjedočbu zrelosti gimnazije riecke ili koje druge sa hrvatskim nastavnim jezi-kom naprosti za valjane pripoznati.

Pitanje II. Koje naredbe i sredstva nisuši ministar nastave upotrebili, da se zadovolje pravu izobraženja u svojem jeziku u javnih učenjivih zavodih velikoj većini živućih Slo-venah u Istri i na kvarnerskih Otočiću usled §. 19. dež. temelj. zak. od 21. prosinca 1867 br. 142 drž. zakona?

Odgovor: Svakomu plemenu je već sada u pučkih školah posvema zadovoljeno u pravu, da si branii i njegoje svrhu narodnost i jezik. U visih školah nemaju se to aktivovati radi pomanjkanja učiteljih i knjiga. Tomu pomoći polbriju se jo vlasti občina i autog-objavljeni stipendij za mateljske prapravice, i preduzete mjeru, da se zadubije knjiga, neukako, ali ne dostatan uspeli. Uslijed toga neostaje prioremno nista drugo, nego da se ostane pri kursih (i druge) s većim podpomoći, koju obstane stek srednjih školskih za opegu pokraj, i hrvatskih

Pitanje III. Je li kajni ministar nastave, da zlu bar djelomice čim prije doskoči, oživotveriti u kratko gimnaziju i učiteljicše sa hrvatskim nastavnim jezikom u Istri ili na kvarnerskih Otočih?

Odgovor: Bavili se o pitanju utemeljenja jedne gimnazije u Istri i to na kvarnerskih Otočih, dali su povoda upravi za nastavu još u prošloj godini dodatci biskupa i glavara krčkoga. Iz točnoga obaviesćenja pak doznalo se, da bi taj projektirani IV. zavod samo malo dijakih polazilo i da nebi to bilo u nikakvom razmjerju sa troškovim, a nije niti najznamenitijoj predpostavi obstanka slavenskih pučkih škola u Krku zadovošćeno.

Kod takovog stanja stvari činilo se najshodnije, tako dugo dok bude pružena bolja prilika k višim naukom za kvarnerske Otoke, pomagati učeću se siromašnu mladež sa ustrojenjem stipendija; i takovih stipendija ustrojeno je i razdieljeno deset po 100 forinti. Poceitkom školske godine 1875-76 bilo je jedno mesto toliko učinjeno, da za Goricu, Gradisku, Istru i Trst obstojeći u Kopru jedno muziko, a u Gorici jedno žensko učiteljišće. Učiteljišće u Kopru ima 3 paralele (uzprorednice) za slovenski, ilirski i talijanski jezik. U prvom tečaju bila su već u prošloj školskoj godini 3 odjeljenja a život uvedena, ali u svih trih zajedno bijaše 47 pitomaca, Srboško-hrvatsko pleme bilo je još u obec veoma slabo zastupano, dočim je medju svim 113 mladićima svega zavoda, samo pet Srbo-Hrvata.

Budući da se za odgojenje učiteljih pućkih skolab sa hrvatskim nastavnim jezikom ne samo ustrojenjem učiteljstva u Koprinu, nego i onoga u Arbanasih kod Zadra dovoljno pobrinula, to nije sada potrebito ustrojiti koje novo učiteljstvo sa hrvatskim nastavnim jezikom.

Pošto je gosp. Dr. Vitezić umolio za rice i ona mu dana bila te izjavio, da s odgovorenim podnipošto zadovoljan nije, predložio je da se o njemu u jednoj dojdnečih sjednicama razpravlja. Ali taj njegov predlog bio je sa velikom većinom odbit i prešlo se preko njega na dnevnici red.*

Velešlovanou člajíce občinstvo neka samo usinec odsústieci okomuňsí svoj sudi o tom odgovorū ministrovú stvori. Mi ľebov svoju a budúcom broju rečí.

Dopisi.

Iz Pazina, wtorek 3 sierpnia 1877.

Taljansku prijatelsku naprednje. U ovom malom
mjestu govorili su kmeti i gospoda naših do-
gđišnjih skroz hrvatski. Sada svuda očujuje mrah
tudjinstva. Gospoda, iznenaditi se svojemu rodu, nja-
vo počinjajući. U normalnih sadržajima škola uči
u hrvatskoj mladet i matkoga i ženskoga spolu u
uzikljivom talijanskom jeziku. Mladež u stvarni za-
staji. Četrtočekolnici neznaju najmodernejšije pi-
šane svojim roditeljem prenute. Neplaćanim dosta
često poslužuju skoro ce zadržavaju kmetiće djece
neuti hrvatski krčmatski vještina. Čudorednost i
vjera sve velma bladu. Duhovno rastvost s jedne,
a moralitetu stranih bezgorih i pisača s druge
strane sveta ce opisati. Kmet je njim sljepo crudje,
za kat. vještina - traiva taj!

Cijelo doba u Varaždinu je bilo vrlo
neobično i življano i uslijedilo bilo ne-
koliko suvremenih događaja. Početkom
svibnja pješčani je potres oborio većeg
broja zgrada u gradu. Uz to, u drugoj pol-
ovini svibnja, u Varaždinu je ujedno
došlo do velikog požara koji je uništio
većinu grada. Uz to, u istom periodu
došlo je do velikog poplave na rijeci Dravi.

i više. Knjet će morati i tu posiegnuti žep... Gjorgjieri nezna jedne riječi naški, a vrh togu se osobito kod dvije prigode zamjerio našim knjemom. Govori se i to, da uči mladež taljanski crkvenomu pojantu.

Mi prijateljski savjetujemo gospodina Giorgiera da se toga ostavi. Giorgieri, inao strukovnjak kako ēujemo, hoću znati, da jo ēovjeku za Bogom narodnost i jezik prva svetinja... Giorgiriju i ostaloj pazinskoj gospodi dovikujemo možda za zadnji put, neka na draže više kmeta. Prijateljski ih molimo i najdražim, što imaju zaklinjemo, da jednoć progleđaju i pameti so dozovu. Uveravamo ih, da jo kmelu već do nekata dogorilo i njegova strpljivost dospijetu kraju. Očuvaj nas Božo oda zla!

U Baški, dne 10 veljače 1877.

Lebdeć mi pred očima užvišeni smisal naše zlatne narodne poslovice „Bez zdravlja neima bo-gastva“ latih su pera, da ovđe u koliko je moguće nacrtam, kako uvažuju sadržaj rečene poslovice navlastito naši običanski zastupnici sa svojim glavarom plemenitim de Dessaučihem. — Na prvom mjestu moram navesti, da pučanstvo političke Bas-čanske občine broji po prilici 5200 dužak. Priznat mi mora svaki, da među ovim pučanstvom, i to neračunajući na veliko, svakog je dana bolujućih 7 po %, sbrojivši ove po %, osvjeđočit se hoće svaki, da je broj dosta znatan. Razdobljeno ovaj broj na tri dečia, i uvrstimo medju prve one, koji boluju od neopasne bolesti; drugo koji dulje vremena bolju; a među treće one vrsti bolestnikâ, koji od opasne bolesti napadnuti teže. Recimo, da prvi po sreći i volji bozboj ostanu živi, ali drugim i-trećim visi život o koncu! Koliko se jih ovđe kod nas nezakupa u bladni grob, i to sve iz uzroka, jer kad čovjek pogibeljivo oboli, neima mu blizu ni ličnika ni ljkovat! Mogao bi mi tko reci: Ja i članovi moje obitelji voćkrat bijasmo težko bolestni, pak evo nam svi smo živi bao pomoci ličnika i ličnjaku. U analizirajući ovaj komponentu punjenju

ljnjici nastanjeni, toliko su pogledom na materialno stanje različni, kao siromak i bogataš, ter tako nastala je nevolja medju bjeguncima u karlovačkoj vojnoj krajini, gdje su sve nevoljni i bez bjegunaca od vajkadaša svoje gnezdo savile, da jatome pominju od raznih bolesti, koje se poradaju iz takodjer raznih osudica za obično ljudsko življenje. Neima dovoljno, dapače jedva polovica obične proste hrane neima stana, neima odjeće, neima ogrijeva, a to su sve oni nemili gosti, koji u svom krilu kriju smrtonosne striele, koje su kadrovi oboriti i najvećeg gorostasa, a kamo li ne iznemoglu, djecu, zone i starce. Zito, ta jedina hrana tamošnjeg naroda, poskupilo preko njere, a čim i odkuda kupiti ga?

Pošto dakle obična od države bosanskim bje-
guncem dozvoljena pripomoć nije kadra, da sačuva
ovaj mučenički narod od sigurne mu propasti, oni
koji su zdravi nedobiju pomoći od države ništa,
obzirom na neravljno stanje one neobradjene i svakog
dobrostanja konačno lišeno zemlje, kao i njenih
svake godine sa gladi i ostalom nevojnom borećim
se stanovništvom, gdje je sada nastanjen, i pošto i
taj sam domaći narod od porodičnih se usled ovoga
neravljnoga stanja raznih bolesti strada, i još će, --
obzirom na oskudicu nuždognoga živeža, -- svaki dan
sve to više stradati, to nam naliže sveta dužnost
čovječnosti, da svaki po mogućnosti prinese svoj
ako i malen darak, na najvejljici oltar ljudske
bratske uzajamnosti, kojim će so mogi olakšati i
uhlažiti crna sudbina ovih nesretnika.

Švaki i najnajanji darak biti će sa zahvalnošću kod podpisanaoga, zatim kod uredništva „Obzora“, „Narodnih Novina“ i „Agramer Zeitunga“ primljeno, u kojih će se također sa zahvalnošću objelodaniti.

U Zagrebu, 20. siječnja 1877.

Uime odbora: Ilija Guteša.

Hoćemo i nadalje krtove proganjati?

Bit će tomu oko 30 godinaš, da je načela bila izdala nalog, da se imaju vrabci počeloj carevini hvatali i ubijati, jer da čine mučenje kvara na tršćajih, pionici, jačenici, kukuruze i na ostalih domaćih bilinah. Bje jošte narmeno da se glava vrabaca nose na porezne arode, gdje će istra onomu koji više glavah donese, kao za nagradu, biti unaujena!

Možemo si misliti da je nastalo sveobče neu-smiljeno hvatanje i pomor kukavuhi vrabacu.

Ali na sreću malo zatim, dodje drugi nalog, kojim se ukiđa smrt, i proglašuju amnestija – sveobuhvatno propisivanje vratjebenja. Uvidjeli su bo tada naši zakonodavci, da uno mato skode, što vrabci na trešnjah, pčenici itd. počine, preko mjeru nam ne-dopratto hrvatsnjem gusjenicama i ostalih škodljivim životinjama. Izpoznalo se najime, da je i vrabac kroz i svim ostalim stvorovom već od naredne volitka dužnost zaprijetna, t. j. da nije stvoren jedino da jede, već također da radi -- da si zasludi svaku danu hrana.

Kao što vrabcem, s početka, isto se tako i krku da najnovijeg vremena vikalo: ubij ga, ipak sa martljivim istraživanjem životinja i promatranjem njihovog života došlo do zaključka, da je ta neprimjerena odsuda na smrt, ne samo nekonstutu-
vajuća, dapaće veoma skodna. Parizci vratili su
unjetnici u vrtlarstvu — hvalaju krovce po hvalac
i sunah te je prenos u vrtove i bašće, da njim
osudje hvalaju gusenice crve i razne skodne živo-
tinjice.

Kako je kod vas u tom vremenu?

Možgi te od nih gočevih u tom pogledu?

Možgi te od nih gočevih u tom pogledu?

Na onom prvom narednom vlade, da se najmo progone i vrabci i kći — viši i oni smrt kću
na počekaj brate, negrenagliju se — možg bi se
polakati — ovo ti nezvjetan pametnih i rascudnih
gospodara i učenjaka — čitaj dakle pak mihi
to radi zdraviju onom i razumom, s kojim te mog
usadri.

Zašao je dobro da su tvoji stariji krti prognozirali misaoči da mi posjeda korenje trati, a kada me došao njihov temelju.

Tako to oni mislili da li nekome isto
je danas zvao tako juje nego njekotko koko, a drugi
da su oni nezadovoljni. To im se spominje
da su učinili sve da bi se učinili srećniji, da taj
čovek nije bio učinjen srećnjakom, da taj
čovek nije bio učinjen srećnjakom.

Poziv na sabiranje dobrovoljnih prinesaka

ta prebjegle u vojviku krajini Belajak.

Poznata je jedinjena sreća kada petstogodišnjeg rukovoda Hrvatskih i Hercegovinskih pod turškim ratom, kojeg je preko godine vrbnike dosegao, uslijed nego je poslušao hercegovski utanak, koji

nik u Beču u g. prinos f. 5. Franjo Mandić medicinac u Pragu u g. prinos f. 1. Anton Spineč župnik u glavnici f. 4 u g. prinos f. 1. Vicko Spineč u g. prinos f. 1. Franjo Voljeć pou. kapetan u g. prinos f. 1. Albert Šnedić u g. prinos f. 1. Ivana Desković crkv. posluž. u g. prinos f. 1 svi u Mošćenica. Vinko Zamlić kapelan u Opatiji u g. prinos f. 1. Jakov Ladavac kapelan u Bersecu u g. prinos f. 1. Ivan Vranić kapelan u Krkavčevu u g. prinos f. 1. Josip Janč kapelan u Rukavcu u g. prinos f. 2. Ivan Košak trgovac na Rieci, u glavnici f. 5 u g. prinos f. 1. Antun Petrić u Vrbniku u g. prinos f. 1. M. Brechler u g. prinos nvđ. 30. Luka Turato u g. prinos nvđ. 30. Niko Kumbatović u g. prinos nvđ. 30. N. Antođić u g. prinos nvđ. 30. svi u Omisliju. Valerian Zvoničić u Zagrebu u g. prinos f. 1. Antun Stihović u g. prinos f. 1. Josip Lovrinčić u g. prinos nvđ. 30. Mate Češić u g. prinos nvđ. 30. svi u Lindaru. Ivan Ivić kapelan u Tinjanu u g. prinos f. 1. 50. avč. Franjo Vala u g. prinos nvđ. 30. Ivan Rabar filosof u g. prinos f. 1. Sk. Lochmer u g. prinos f. 1. Eug. Sladović u g. prinos f. 1. Iv. Karabaić u g. prinos f. 1. Drag. Vipavec u g. prinos f. 1. Nik Fabijanić u g. prinos f. 1. Porić filozof u g. prinos f. 2. Kratter u g. prinos f. 1. Iv. Bencan medic. u g. prinos f. 1. And. Stanger medic. u g. prinos f. 2. Mato Laginja pravnik u glavnici f. 1 u g. prinos f. 1. svi u Gradcu. Ant. Korlović filosof u Sv. Ivanu u g. prinos f. 1. Iv. Ev. Obalo župnik u Kozljaku u g. prinos f. 1. Ant. Kirinčić svećenik u g. prinos f. 1. Ant. Mažešić svećenik u g. prinos f. 1. Iv. Justinić svećenik u g. prinos f. 1. Iv. Radić svećenik u g. prinos f. 1. Variola svećenik u g. prinos f. 1. Miko Uravić knut u glavnici f. 1 u g. prinos nvđ. 30. svi u Dobrinju. Jos. Lazarčić pomor. kapetan u Mošćenica u g. prinos f. 1. Rajni. Jelutić duh. pomoćnik u Pićnu u glavnici f. 1 u g. prinos f. 1. Petar Marković filosof u g. prinos f. 1. Franjo Sollar pravnik u g. prinos f. 1. Devčić Jos. concep. u g. prinos f. 1. Juro Arnold filos. f. 1. Juro Jakčić pravnik u g. prinos f. 1. svi u Zagrebu. Petar Dorečić župnik u glavnici f. 5.40 nvđ. u g. prinos f. 3. Petar Cubrančić svećenik u g. prinos f. 1. Marko Mrakovčić svećenik u glavnici f. 1 u g. prinos f. 1. Mih. Mihalić u g. prinos f. 1. Marko Her. Fr. nov u g. prinos f. 1. Pet. Mih. Bonečadić u g. prinos f. 1. Franjo Dorečić p. Petra u g. prinos f. 1. Nik. Barbić u g. prinos nvđ. 30. Dinko Seršić u g. prinos f. 1. Vinko Pajalić pok. Marka u g. prinos nvđ. 30. Franjo Premuda u g. prinos f. 1. Marko Barbinić svećenik u g. prinos f. 1 (novi član), svi u Baški. Jos. Glavac učitelj u Kastvu u g. prinos f. 1. Franjo Bahinac ličnik u g. prinos f. 1. Lav Babman dijak u g. prinos f. 1. oka u Bistrici. Mat. Zahija župnik u glavnici f. 1 u g. prinos f. 1. Jos. Volarić svećenik u glavnici f. 1 u g. prinos f. 1. Jos. Brusić svećenik u glavnici f. 1 u g. prinos f. 1. Iv. Sparožić duh. pomoć. u g. prinos f. 1. Mat. Volarić Anton u glavnici nvđ. 30 g. prinos nvđ. 30. Mat. Mahulja pok. Ant. u glavnici nvđ. 30 u g. prinos nvđ. 30. Nik. Butković u glavnici f. 1 u g. prinos f. 1. svi u Vrbniku.

Slavnomu uredničtu „Naše Sloga“ u Trstu.

Prigodom glavne skupštine držane dne 25. svibnja 1877. sakupio sam za istarske hrvate od njih naznačenih članovih društva sljedeće iznose i to:

Gajdečki Tomo kanonik i predsjednik drž-

na „Svetozorijonskoga“ f. 5. — nvđ.

Stražimir Dragutin, župnik na Zelinu . . 1. — .

Belaš Pavao župnik u Berdovcu 2. — .

Krapac Ivan župnik u Sveticah 1. — .

Izreković Franjo, profesor na sveučilištu

u Zagrebu 1. — .

Staglić, profesor na sveučilištu u Zagrebu . . 1. — .

Truski Ivan, pukovnik u Zagrebu 2. — .

Kržan Antun, rektor na sveučilištu 2. — .

Vončina Ivan, narodni zastupnik . . . jedan dukat

Radić Đana, ravnatelj rač. ureda . . . f. 1. — nvđ.

Lopatić Radu županj, perofreda 1. — .

Verkljan, prevodjač kod voj. zapovjednič. . . 2. — .

Cerovski Jakob, župnik na Bistri 2. — .

Baćar Petar, župnik u Mrežnici 1. — .

Kostremić Ivan, sveučilišni knjižničar . . 2. — .

Koharić Janko, sveučilišni profesor . . . 1. — .

Belaš Mirko, župnik na Stupniku 2. — .

Rieger Josip, sveučilišni profesor . . . f. 2. — nvđ.
Stadler Josip, " " " " 1.50 .
Pliverić Ivan, prebendar 1. — .
Vojnović Kosta, profesor na sveučilištu . . 2. — .
Ukupno f. 33.50 nvđ.
i jedan dukat u zlatu, koju svatu čestim si slavnom uredničtvu „Naše Sloga“ dostaviti s molbom neka ju družtvu „hrvatskih ljudi u Istri“ dostaviti izvoli.

S osobitim čestovanjem
U Zagrobu dne 7. veljače 1877.

Tome Gajdeč, kanonik i predsjednik.

ZAHVALA

Podpisani Odbor izražaju ovim najvrću zahvalu zagrebačkoj Akademičkoj mlađez, proč. g. kanoniku Gajdeču, predsjedniku društva svetojorionskog, i svoj čestitoj gospodi skupštinarom onog društva, na obilatom novčanom daru, što su ga izvolili poslati u pomoć siromašnim hrvatskim djakom istarskim.

U Kastvu 14. veljače 1877.

ODBOR
Bratovčelne hrvatskih ljudi u Istri.

Različite vesti.

Promjene u tršćansko-koparskoj biskupiji. Č. g. Mahnić Ivan, do sad dub. pomoć. u Škednju, ide kano kapelan u Staradu. — Umrl su: dne 2. ov. mј. m. č. g. Freybauer Josip, umirovljeni župnik goričke nadbiskupije u Trstu. — Dne 5. o. m. e. g. Tomaro Dominik, kapelan u Strunjani. — Preč. g. Ukmār Anton, kanonik i umirovljeni nadžupnik u Tomaju. — M. č. g. Fik Matej, župnik u Pasjaju-vasi. Počivali u miru! — Razpisano su do konca dođudoga Marca župe Tomajska, Gospa (Ospo) i Pasje-vasi.

Pust u Trstu bio je ovo godina bučniji i veseliji nego više godinah nazad. Uz lipu i baš proljetno vrijeme zadnji dan pusta odličavaju se nebrejenom povorkom karucab po korsu i neobičnim bacanjem slastičnjak. Jučeranja Adria veli, da su samo četvrtora gospode, stojje uz kors uvježbali na jedno minijestu, izbacali preko 6000 forinti najfinijih slastičnih. A po navadi i na čistu sredu po pôdne odvezla se imućnija gospoda na šetalište sv. Andrije uz more u preko 300 karueh. Pjosačkom pakon ni broja se nezna. Nećemo jo dakle ipak i pust koristan, jer dočim gospoda bezobzirno troše, srotinju uvjež nešto zasluži.

U Lindaru blizu Pazina umro je dne 7. ovoj mjeseca umirovljeni kapelan lovački Anton Stjepović u 84 godi. svoga veka — Isao je u svojoj mladosti u vojniku, to je služio pod Franjom I., Ferdinandom I. i sadašnjim Cesarem. Posteo se uvjež ponosa, bio poslušan svojim zaporednikom, vjeran svomu cesaru, hrabar i neustrašljiv proti neprijatelju. Timi kriepostmi, akoprem od proste sejake kuće, dokopao se do kapetanske časti, što nije malo ako se primisli, da su se u ona doba vojničke časti diešili više plemenitoj krv, nego plemenitom zaslugam. — Niye bio karenjak, nije se stranio manjima jezika, ko što se stranjuju mnogi drugi, koji su do nekog ugleda došli: dapaće najradjo se naški razgovarao s kojim je znao da zna naški. Bilo mu milo gledati, kako se naš narod u Istri počeo buditi i tujinstva oslobođati: da mu jo bilo 20 godina manje, odkad se počela ova narodna borba, bez dvoješice bio bi on svrgnje pri u narod i za narod. S toga je vredno i pristočno, da mu se u „Našoj Slogi“ spomen ostavi. Pokoj njegovoj junakostoj i rodoljubivoj duši!

Turski poklonči, magjarski dјaci, nemogavši rad zla vremena kroz Dunav, moradošo se iz Carigrada vratići kroz Trst u domovinu. Čujemo, da im se i na povratku, naime dno 8. u večer, spremao isti doseg, kao ono na polazku, ali da ga je redarstvo preprečilo tim, što im nije dato u grad, nego jih iz parobroda kradomice preukrcalo na Šejzernička kola, kao da su sobom iz Carigrada kuga doneli. Isto tako da su na svih tjelesnjčkih postajah, kud su imali prati li magjarski dollje, bili namještene žandarci, dokle su god stupili na ugarsku zemlju. Tamo dakako nijo već trebalo to opreznosti, jer u Ugarskoj biesni i onako turska kuga, pak se kužan

od kužna neima čega bojati. Tim se i čita, da su u Budim-Pesti na kolodvoru dne 11. bili baš kraljevi dočekani, jer da jih je pozdravio barem 40 tisuća ljudi. Tom prigodom u raznih govorih bijuše rečen i koješta, česa nebi smjeli Slaveni nikad zaboraviti, da su Magjari netko drugi, nego li jesu, ali ovako neka jih. Latini su valili: *Vana est sine viribus ira*. A to će po našu reči: *Zabi kreće, u nejesti neće, jer neuma subi*. Najsmješnije jest, što se čula i ova rječ: da su se na to putovanje magjarskih djaka u Petrogradu baš sazvuli; onda politička shodnost toga putovanja da se vidi najbolje iz toga, što je razljutilo tobožnje Ilire i ostalo Slavene. Ne, gospodo Magjari, Slaveni se vas nebojo nit se na vas ljute, nego vam se jedino smiju, kako sto sirote pomahnitali i u moru svoje oholosti i tiranske čudi i zadnji kap moždanih izgubili!

Pregled tršćanskoga tržišta.

dne 16. februara 1877.

	GD	DO
	per 100 Kilograma	per 100 Kilograma
Pšenica roška	12.50	13.50
ugarska	7.60	8. .
galacka	7.50	8. .
Raž	9. .	19. .
Ječam	7.75	8. .
Zob ugarska	8.75	9.25
arbanaska	7.70	8. .
Kukuruz (turčinjski) ruski	8.50	8. .
ugarski	7.60	8. .
Pasulj (začin), polag vrsti robo	12. .	12.50
Smokvo Kalamata	15. .	—
puljizko	11.50	12. .
Karubo puljizko	—	—
lovanjčko	—	—
dalmatinsko	—	—
Bademki listi menudo puljizke	85	87
dalmatinske	—	—
Člje	22	27
Oriz talijanski	19	25.50
inglezki (kitajski)	16.10	18. .
Litsenjac	28	29
Bob	—	—
Ljeko od javorike	—	—
Lumber (jabučeo od javorike)	11.50	13.25
Maso	84	90
Loj dalmatinski i naški	18	50
Selo	—	—
Mast (salo raztopljeno)	68	76
Slanina	61	64
Kafe Portorko	129	132
S. Domingo	—	—
Rlo polag vrsti	108	112
Cukar austrijski	46.20	48
Čukar austrijski tvareni	46.25	48
Vuna bosanska	118	125
morska	30	—
arbanaska	130	135
Istarska	51	—
Bakalar	36	43
Galvici istarski	—	—
Cvjetje trave luhače (Grisantome)	—	—
Iliju naški	8.20	9.25
Istarski	—	—
Čunje (strace)	57	59
Kratram dalmat.	14	16
Vlaško strugito (Gripula) sploš	135	140
Vosač primorski i ugarski	—	—
Med	—	—
Vitriol modri	35	36
zeleni	5.80	6
Ulje istarsko	47	—
dalmatinsko	—	—
" " redovito trati	63	64
" " nitro vrsti	60	—
Kamenko ulje u barilash	28	—
" " u kazetah	36	—
Koko naše volatno naško	107	111
Jeleni, lis, i los	72	75
strojeno naško	170	200
janjeće naško	90	95
dalmatinske	65	80
Korzo	—	—
čučavac svrbo	—	—
slane	—	—
zelje za 100 komada, u zrebro	—	—
Limuru skrivenja	—	—
Naranče	—	—
Sardelo 1 baril	10	—
Pakal baril od 100 Kilg.	14	21
Baklja citočar (100 itarski)	—	—
Darke kruško jelovice	—	—
stajerci	—	—
Grude	—	—
bukovice	—	—

Tok Novaca polog Borse u Trstu

dne 16. februara 1877.

Carski dukati (čekini) 5.56 — Napoleoni 9.8.

Engleski — Srebro pun (tagli) 113.